

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΓΗΡΗΣ

Είκοστον και δευτέρη φρικόδοτης χρόνος
στήν κλινήν έρεβουν την τάν Παρόνταν.

Χίλια διηκόσια και ίσα
και δέλα χέρια Μεταπολιτές

Ταν δρών μεταπολέλη, ενδιαφέροντα πολύ.

Γραφεία και σπινθροκαί—δην οδύσσειας πρός μένα.

Συνύρων για κάθε χρόνο—δικιά φράγκα σιναία μπονού.

Για τα ξένα δρώς μέρη—δέκα φράγκα κακά! στα δέκα φράγκα πολύ.

Ένδεκάτη Νοεμβρίου,
τελετή Βουλευτηρίου.

Πεντης διηκόσια σύν έπονταζε,
καθε τλήμαν πρόσουνταν Βουλήν &c; ταΐζε.

Περικλέτος Φασούλης.

ηρή ποιότητα της Βουλής.

Π.—
Αθηναϊκός φωτοδότης, πρώτον διετό δι' αριθμού
σπάζει την Φασούλη, προστάτην της Κοινωνίας, που
τό μέχρι Βουλευτηρίου,
και φίνεται μυστηρίο.

Σήκω νά πάμε γέρυστρα αράντες
και έμετε τά σπουδαγμάτα μας
γ' όχοσωμα παρέγραφα, από την
για την πατρίδα λόγιανταν δια-

Σήκω νά πάμε, Φασούλη,
και έμετε τά θεορεία,
παθώμεται και πράξει καὶ λογίανταν δια-
και οντημά πορία.

Η κάθε θάλψης διώργανε πανίδια νά
και λουλούδιαν καρπού,
σπινθρικός σπράγκατα,
πορός πρώτος μέρα ημέρα,

Σήμερ' ανοίγουν της Βουλής
η πόρταις πέρα πέρα,
και τρέχουν κάθε πομπέλη ΔΙΟΤΙΚΟΥ
σεριά λόγων επι μητέσαι.

Σάμαρα κόσμος, μποντατάδη,
μπροστέ της γοντζίτσει,
στα καρκιδία της Φυλής
σηματά κομπαζίτσει.

Τι σημαία, Φασούλη!...
μόρε στον ανέργη την κυρτήδα νά έμεινε σορτ,
και μονάχος δέν μελετά,
και φαιδρός δέν σταματά;

Την κυρτήδαν συμπλέκεται δεν γέροντας
πειναμένοι και χρειάζονται,
την κυρτού Αγγελείται,
και τά σπέσι των πλεκτίσιουν.

Την δρινή προγόνια θάσσας,
Λάκης τις ιδανικοτατοδοτεί,
την γεραιόρου Δέξια, Νίκαια,
Θεολλας, και Νευκρατοβοστας,

Σάν μορφ μετεπι φασιόνουν
τὸν λεβ τὸν προσφίλη,
και στὸν Ιοχο της Ισαζένουν
τὰ κούρελά των πολλοί.

Δέν είζερο πάσ, τοιρούτη,
τι νά πά κι έγω για ποτη,
και στού πρόσφυγες την δειγνο και φωνάζω, οδηγη νά...
χριτείτε την έπιδα.

"Όσο τούτη κυματίζει, και μη δίνετε παντάρε,
γιά την γύρο εσι διτάσει,
μη σες μάλι για παπούδα
και δέλθεις την αρίδα,
τριματίστερον ολέλανη
και τό πάτη τη φαστελανη.

"Όσο τούτη κυματίζει, και Σχολεία και Εκκλησίας
δε γενούν τα αντίθετα.
Η Βουλή τού κράτους είναι, και Σχολεία και Εκκλησίας
και άγαθῶν πηγὴ πλουσία.

Ἐκεῖ πάρα λειτουργῶν καὶ δασκάλων πλησμονὴ
μᾶς διδάσκει τοὺς θεσμούς μὲν τὸ σύγμα καὶ τὸ αἴ,
καὶ παθεῖς μὲν τὸν καιρὸν
τοὺς μαθήτεις πάντα νερό.

Καὶ διδάγματ' ἀπηγοῦν
πᾶν μάρτυρας πατέρας,
καὶ πρὸς δρόσους κατηγοροῦν
τῶν Ἑλλήνων τὰς γαστρέας.

Εἰς τὴν σκήψιν τῆς κοιλίας ὑπακούουν καὶ τὴν γνώμην,
καὶ μὲν φίλτρον πατρικὸν
μᾶς διδάσκουν διὰ φέρει κάθε δρόμος εἰς τὴν Ρώμην,
δηλαδὴ στὸ Κεντρικόν.

*Οσο τούτη κυριατίζει· ζῇ τὸ κράτος δρῦν καὶ φλέγον,
καὶ ὅταν τοῦτο καταναῦσῃ
καὶ τὰ πλήθη τῶν δαστέγων
εἰμὶ πορεῖ νὰ τὰ στεγάσῃ.

*Ο κυριατισμὸς ἔκειται κράτους διπάξιν σημαίνει,
καὶ στὸν ἵσχιο της θερῷων
καὶ ἀδελφοῦ παρηγορῶν
καθεδὲ πρόσφατος ἐς προσμένη.

Μᾶς στῆς χαμαινῶν; τὰ ρίγη
καθεδὲ πρόσφατος ἐς προσφύγη
στὸ Σχολεῖο τοῦ ρουσεφετοῦ, στῆς κοιλίας την' Εκκλησιά,
νέρορή λίγη ζεστασία.

Μὲ τοὺς λόγους τοὺς θερμοὺς
τῶν πητῶν θερμαθῆτε,
καὶ ὅπο τούτους κοιμηθῆτε
δίχως πόνους καὶ ὀδυρμούς.

Λησμονήσετε ὀθυγέτες;
τῶν καταστροφῶν τὸ δράμα,
καὶ τὸ φῦγος τῆς φυγῆς
καὶ τοῦ σώματος συνάρα.

Τὰ προγράμματα πατέρων
παλαιῶν καὶ νεωτέρων,
δέστρων τῆς πολιτικῆς,
φύλλα νὰ γενοῦν συκῆς
καὶ ζεστά πορέματα
γιὰ προσφύγων θρέμματα.

*Στὸν Βουλὴν τὸν Κοινοτότων,
τὸ σύνπλομο τεινόντων,
καὶ ποιήμαν δινοπόδητον
καὶ νοσούντων καὶ καμηνύτων.

*Τοῦ στὴν γλωσσοκοπάνα
καὶ ἔκειται κράξεις δές μαστιμάνια.
Μὲ φυγῆς παροξυσμοὺς
δίοι μας γονιπετοῦμε,
καὶ ένα μόνο σοῦ ζητοῦμε,
νά μες μάθεις τοὺς θεσμούς.

Δὲν μᾶς μέλεις γιὰ τὸν πόνο,
γιὰ τὴν πένα, γιὰ τὰ ράκη,
τοὺς θεσμούς του φένεις μόνο
νά τοὺς μάθωμε νεράκι.

Μάθε καὶ σ' ἔμπεις, μητέρα,
τοὺς θεσμούς σου τοὺς μεγάλους,
νά τοὺς λέμε νόκτας μέρκ
οι παπάδες καὶ δασκάλους,
νά τοὺς πούμε καὶ στης δόλιας Ἀγγέλου τὸν Δεσπότη,
τὸν πολύπαθο δεσμωτή.

Μὲ πός θέλει καὶ ἔγω τὸν Ρωμαῖον ὁ μπεχλιβάνης
νά γενόμουν ἔνας πλάνη,
ἴνας πρόσφατος σιγγλός μὲς στης λίμας τὸ καμίνι,
γιὰ νὰ νοισθω τὴν χαρά, ποὺ θὲ νοιάσθουνε καὶ ἔκεινοι,
σὲν κυττάζουν τὴν σημαῖα στης Βουλῆς τὰ κεραμίδια
καὶ ξεχάνουν τὸν Βουλγάρων τῆς φωτιάς καὶ τὰ λεπίδια.

Φ.— Περίδρομος... μη τακμπουνής,
μη πρόσφυγας μού κοκκινής
καὶ πάθη φλογοπαρθί.

Καὶ πάμε, βρέ κρηπταρίδ,
ν' αρχίσει τὸ ξαπλωταρίδ
μέσα στὴν κουτσομπόλια.

Γιὰ πρόσφυγες μη μού μιλήσεις
καὶ πάμε τωρα τῆς Βουλῆς
νά δύσει τὴν παράτα,
τὸν Σκαρπιτό τὸν τορβεύτον,
καὶ μαγουλάκια βουλευτῶν
ώστε δόδο μηδὲ δράτα.

Μή μοῦ μιλήσεις γιὰ συμφορατες μὲς βουρκωμένο μάτι,
μη ἔχετε γιὰ τοὺς καύμενος τῶν ἄλλων, χασομέρη,
μη πάρε τὸ στρατιό στρατιό στρατιό τὸ μονοπάτι,
ποὺ μπρὸς στὴν πόρτα τῆς Βουλῆς μαζί μου θὲ σὲ φέρρη.

Μὲ τὸ νὰ κλείσει τὴν μοτρά σου
πικραίνεις τὴν χερά μου,
καὶ πάρε σὲ τὴν λόρα σου
καὶ ἔγω τὸν ταρπούρη μου,
καὶ πάμε χαίρωντας ἔνει,
ποὺ βασιλεύει μούρλα,
καὶ παιανίει μουτσική
μὲ δυνατά ταμπούριλα.

Τὰ περισσέμανά έχουστα... γιὰ τούτα πάρε βρέχει,
μη μού ποτίζεσαι χολατές,
καὶ ἔχης λόπη μην τὴν λέσ...
δ φρόνιμος τὸν λόπο του περηγορίδε τὴν ἔχει.

Τί μαύτουνα, τί χρωματα!..
καὶ σύτούς καὶ ἔκεινους κύττα...
μού λέν πάς θέβγουν κόμματα
καὶ τέταρτα καὶ τρίτα.

• * * * *
• Αστουλής πέρος βουλητέρων
καὶ πατέρων πειρατών.

*Αφοῦ καθὼς γωρίζετε, τὸ Στέμμα ταξιδεύεις:
καὶ συμπαθείς φιλικάς περίλλων έσοδοις,
δροῦ καὶ στες γυριζέτε πάς ένοργετε στὰ ξίνα
καὶ ἐπήγειρε καὶ στην Βιέννη.

*Αφοῦ καὶ μὲ τὸν Δ' Αὔρενταλ μίλει τὸν Καγκελάριο
καὶ κάθε Σεκρετάριο;